

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 211/22	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	2		
1. CZEŚĆ WSTĘPNA			
1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
Wyrok Sądu Rejonowego w Radomsku wydany w dniu 09 grudnia 2021 roku w sprawie o sygn. akt II K 48/20.			
1.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			
# oskarżyciel prywatny			
# obrońca			

# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# inny			
1.3. Granice zaskarżenia			
1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.1.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		

#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski				
#	uchylenie	#	zmiana	
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
1.5. Ustalenie faktów				
1.1.3. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.	M. T.	Oskarżony M. T. był w stanie nietrzeźwości w chwili wypadku drogowego z jego udziałem. Fakt odnosi się do czynu przypisanego oskarżonemu w zaskarżonym wyroku.	Wyjaśnienia oskarżonego M. T. złożone na rozprawie przed sądem II instancji w dniu 22 kwietnia 2022 roku.	k-509v-510
2.1.1.2.	M. T.	W związku z zaistniałym wypadkiem drogowym prowadzone było na wniosek pokrzywdzonego M. Z. postępowanie o przyznanie odszkodowania (nr		

		(...) przez (...) Towarzystwo (...). S.A. z siedzibą w S.. Fakt odnosi się do czynu przypisanego oskarżonemu w zaskarżonym wyroku.		
Płyty CD i wydruki z płyt akt szkodowych	K- 430, 437, 514-628			
2.1.1.3.	M. T.	W chwili zaistnienia wypadku drogowego z udziałem oskarżonego M. T., był on w stanie nietrzeźwości o stężeniu alkoholu w krwioobiegu około 1 ‰- 1,10 ‰ Fakt odnosi się do czynu przypisanego oskarżonemu w zaskarżonym wyroku.		
Opinia pisemna nr (...) wydana przez biegłą sądową z zakresu Toksykologii i Chemii Sądowej dr n. chem. M. S.	k-632-636			
1.1.4. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				

1.6. Ocena dowodów			
1.1.5. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
2.1.1.1	Wyjaśnienia oskarżonego M. T. złożone na rozprawie przed sądem II instancji w dniu 22 kwietnia 2022 roku.	Wyjaśnienia oskarżonego złożone przed sądem II instancji zasługują na wiarę w części dotyczącej przyznania się, że spożywał alkohol przed zaistniałym wypadkiem drogowym w bliżej nieokreślonym czasie. Nie zasługują na wiarę w części dotyczącej podanej ilości spożytego alkoholu, jego jakości i twierdzenia, że spożywał go do godziny 24 dnia poprzedniego. Za takim stanowiskiem sądu okręgowego przemawia treść opinii pisemnej wydanej przez biegłą sądową z zakresu Toksykologii i Chemii Sądowej dr n. chem. M. S., która jest pełna, rzetelna, profesjonalna, co także potwierdził obrońca oskarżonego M. T. na rozprawie apelacyjnej w dniu	

		27 września 2022 roku. Ponadto wydana opinia pisemna nie została zakwestionowana przez żadną ze stron procesowych.	
2.1.1.2	Płyty CD i wydruki z płyt akt szkodowych.	Dokumenty wiarygodne, nie zakwestionowane przez strony procesowe. Potwierdzają prowadzenie postępowania z wniosku pokrzywdzonego M. Z. o przyznanie odszkodowania w związku z zaistniałym wypadkiem drogowym (nr (...)) przez (...) Towarzystwo (...). S.A. z siedzibą w S..	
2.1.1.3	Opinia pisemna nr (...) wydana przez biegłą sądową z zakresu Toksykologii i Chemii Sądowej dr n. chem. M. S.	Opinia pisemna wydana przez biegłą sądową jest profesjonalna i stanowi dowód w sprawie potwierdzający, iż w chwili zaistnienia wypadku drogowego z udziałem oskarżonego M. T., był on w stanie nietrzeźwości o stężeniu alkoholu w krwioobiegu około 1‰ -1,10 ‰	
1.1.6.	Dowody nieuwzględnione		

<p>przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
<p>Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu</p>	
<p>3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>			
<p>Lp.</p>	<p>Zarzut</p>		
<p>3.1.</p>	<p>Zarzut pierwszy (1) apelacji obrońcy oskarżonego M. T. dotyczył obrazu przepisów postępowania, która miała istotny wpływ na treść skarżonego wyroku tj.:</p> <p>a) art. 170§1 pkt 5 kpk poprzez jego niewłaściwe zastosowanie odnośnie wniosku obrony o dopuszczenie dowodu z opinii innego biegłego ds. ruchu drogowego , a contrario art. 167 w zw. z art. 201 kpk poprzez</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	

	<p>ich niezastosowanie i finalnie oddalenie wniosku dowodowego o dopuszczenie dowodu z opinii innego biegłego ds. ruchu drogowego,</p> <p>b) art. 405 §2 kpk poprzez jego niezastosowanie w stosunku do akt szkodowych znajdujących się na płycie CD zakładu ubezpieczeń oraz niezastosowanie art. 410 kpk poprzez jego niezastosowanie i oparcie ustaleń faktycznych stanowiących podstawę wyroku bez uwzględnienia okoliczności wynikających z treści akt szkodowych , w szczególności oświadczeń drugiego uczestnika wypadku-pokrzywdzonego M. (...) w zakresie przyczyn wypadku i jego przebiegu.</p>			
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>				
<p>Zarzut pierwszy apelacji obrońcy oskarżonego nie zasługuje na uwzględnienie w części dotyczącej</p>				

oddalenia wniosku dowodowego o dopuszczenie dowodu z opinii innego biegłego ds. ruchu drogowego. Sąd I instancji oddalając ten wniosek dowodowy na rozprawie w dniu 18 sierpnia 2021 roku (k-424) wskazał, że uznaje opinię sporządzoną przez biegłego sądowego S. S. za jasną, logiczną, wyczerpująco wyargumentowaną i opartą na materiale dowodowym zebrany w sprawie i oględzinach miejsca zdarzenia. Ponowny wniosek obrońcy oskarżonego o dopuszczenie dowodu z opinii innego biegłego ds. ruchu drogowego sąd I instancji oddalił na podstawie art. 170§1 pkt 5 kpk na rozprawie w dniu 01 grudnia 2021 roku uznając, że wniosek ten w sposób oczywisty zmierza do przedłużenia postępowania w niniejszej sprawie. Sąd okręgowy oddalił wnioski dowodowe oskarżonego i jego obrońcy o dopuszczenie dowodu z opinii

biegłego ds. ruchu
lądowego lub
instytutu, zawarte
we wniesionych
apelacjach, gdyż
w ocenie sądu
okręgowego nie
zachodziły
przesłanki z art.
201 kpk do
ich uwzględnienia.
Z treści opinii
pisemnej wydanej
przez biegłego
sądowego z
dziedziny mechaniki
i techniki
samochodowej,
rekonstrukcji
wypadków
drogowych S. S.
wynika, że podczas
wypadku do
kontaktu
kolizyjnego
pomiędzy
samochodem marki
R. kierowanym przez
M. Z., a
samochodem marki
A. kierowanym przez
oskarżonego M. T.
doszło w zakresie
błotnika przedniego
prawego, zderzaka
przedniego i tarczy
koła przedniego
prawego pojazdu A.
z drzwiami boku
lewego pojazdu R..
Biegły przekonująco
uzasadnił swoje
stanowisko w
oparciu o
przeprowadzone
ogłędziny obu
pojazdów i
stwierdzone na nich
uszkodzenia oraz
ślady potwierdzające

taki ich kontakt. Ponadto odniósł się do materiału w postaci zdjęć wykonanych na miejscu zdarzenia i graficznie przedstawił położenie podczas kontaktu kolizyjnego obu pojazdów względem siebie. (k195-196 akt- k-41-42 wydanej opinii). Ta część opinii biegłego sądowego nie została zakwestionowana przez obrońcę oskarżonego. Ustalenie w jakim położeniu oba samochody miały kontakt kolizyjny jest istotne z punktu widzenia oceny zeznań świadka M. Z.. Podnieść należy, że pokrzywdzony składając zeznania w postępowaniu przygotowawczym w dniu 25 lipca 2019 roku stwierdził „Ja jechałem przy prawej krawędzi a kierujący samochodem A. (...) wyprzedził mnie w bliskiej odległości, następnie gdy mnie wyprzedził to i zjechał na prawy pas, to przyhamował gwałtownie. Ja byłem tuż za nim i nie mogłem uniknąć zderzenia. Uderzyłem w jego

tył." Tego rodzaju wersję przebiegu zaistniałego wypadku drogowego można wykluczyć z uwagi na analizę powstałych uszkodzeń samochodów i śladów z kontaktu kolizyjnego ujawnionych w obu pojazdach. Treść opinii wydanej przez biegłego sądowego, w której precyzyjnie wskazał na usytuowanie kolizyjne obu pojazdów nie budzi wątpliwości. Istotna jest ocena pozostałych zeznań pokrzywdzonego złożonych na rozprawach przed sądem I instancji w dniach 11 września 2020 roku i 17 marca 2021 roku. Dopiero na rozprawie w dniu 17 marca 2021 roku świadek M. Z. podał, że został uderzony przez samochód kierowany przez M. T. z lewej strony (najpierw zeznał, że z prawej strony od kierowcy). Jest rzeczą oczywistą , że świadek ten nie pamięta jaka była przyczyna zaistniałego wypadku drogowego, ale we wszystkich złożonych zeznaniach nigdzie

nie podał, że
zajechał drogę
swoim samochodem
oskarżonemu
kierującemu
wówczas
samochodem marki
A.. Ponadto
wiedział, że jechał z
prędkością 90 km/
h. Sąd okręgowy
podziela wnioski
zawarte w opinii
pisemnej sądowo-
psychologicznej
sporządzonej przez
biegłą sądową w
dziedzinie
psychologii
klinicznej M. P. ,
z której wynika,
że do zeznań
świadka M. Z. należy
pochodzić ze
szczególną
ostrożnością i z
uwzględnieniem
całokształtu
materiału
dowodowego.
Zdaniem sądu
okręgowego
zeznania świadka
złożone podczas
rozprawy w dniu 17
marca 2021 roku, w
których ostatecznie
prawidłowo podał
miejsce uderzenia
w swój samochód
przez oskarżonego
kierowanym
samochodem marki
A., są zeznaniami,
które w tej
części nie mogą
stanowić podstawy
ustaleń faktycznych,
gdyż świadek nie
pamięta jak doszło

do wypadku, a podana przez niego wersja kontaktu kolizyjnego obu pojazdów jest kolejną wersją, którą podaje. Jednak jego zeznania w których konsekwentnie twierdzi, że jechał prowadzonym przez siebie samochodem z prędkością 90 km/h swoim pasem ruchu (nie zajechał drogi wyprzedzającemu go pojazdowi) są zdaniem sądu okręgowego wiarygodne. Świadek ten nawet próbował wziąć współwinę za spowodowany wypadek „na siebie” stwierdzając, że uderzył w tył samochodu kierowanego przez oskarżonego. Tym bardziej miał możliwość zeznać, że zajechał prowadzonym przez siebie samochodem drogę oskarżonemu przed zaistniałym wypadkiem, ale M. Z. nigdzie takiej wersji nie przedstawił. W przedmiotowej sprawie tylko oskarżony i pokrzywdzony byli „naoczniymi świadkami zaistniałego zdarzenia i

uczestniczyli w nim", stąd dla ustalenia przebiegu zaistniałego zdarzenia ważna jest ocena nie tylko wyjaśnień oskarżonego, ale i zeznań pokrzywdzonego M. Z.. W tym miejscu podnieść należy, że z opinii biegłego sądowego S. S. wynika jednoznacznie, iż rzeczowy materiał dowodowy nie pozwala na określenie, miejsca kontaktu kolizyjnego pomiędzy pojazdami względem długości i szerokości drogi, a tym samym wskazania, który z kierujących pojazdami przekroczył oś jezdni i doprowadził do zaistniałego zdarzenia. Rzeczowy materiał dowodowy nie potwierdza, aby kierujący pojazdem R. (...) M. Z. jako pierwszy zjechał na pobocze tracąc panowanie nad pojazdem, a tym samym doprowadził do zaistniałego wypadku drogowego. Ślady ujawnione na miejscu wypadku potwierdzają, że pojazd A. (kierowany przez

oskarżonego) jako pierwszy zjechał na lewe pobocze, a następnie na jezdnię i do rowu po prawej stronie poruszając się w sposób niekontrolowany ruchem płaskim. Pozostaje zatem ustalenie (co podnosi obrońca oskarżonego) dlaczego M. T. zjechał podczas wyprzedzania samochodu kierowanego przez M. Z. na lewe pobocze drogi. W celu udzielenia odpowiedzi na to pytanie konieczna jest ocena całego zebranego w sprawie materiału dowodowego. Bezsporne jest w sprawie, iż obaj kierujący samochodami w chwili zdarzenia byli w stanie nietrzeźwości. Wbrew stanowisku obrońcy oskarżonego droga, na której doszło do zaistniałego zdarzenia nie jest drogą na tyle szeroką, że pozwala na bezpieczne wykonanie manewru wyprzedzania kierowcy znajdującemu się w stanie nietrzeźwości. Ma ona szerokość 4,8 metra i

teoretycznie oba pojazdy mogły podczas wyprzedzania jechać swoimi pasami ruchu, bez zjeżdżania na pobocza drogi. W realiach przedmiotowej sprawy podjęty manewr wyprzedzania przez M. T. samochodu kierowanego przez pokrzywdzonego był manewrem niebezpiecznym. Sąd okręgowy podziela wnioski wynikające z opinii pisemnej i ustnej uzupełniającej wydanej na rozprawie w dniu 17 czerwca 2021 roku przed sądem I instancji przez biegłego sądowego S. S.. Biegły odniósł się do nieosobowego materiału dowodowego z miejsca zdarzenia w postaci szkicu oraz dokumentacji fotograficznej dołączonej do akt sprawy na płycie CD (k- 122 - przepięta z k-40 przez sąd I instancji) Wskazał, że przy prędkości 95 km/h z jaką podczas wyprzedzania samochodu kierowanego przez pokrzywdzonego jechał oskarżony, potrzebowalby na

wykonanie tego manewru odcinka drogi o długości około 750 metrów, który pokonałby w czasie 28 sekund. W tym miejscu podnieść należy, że z zeznań świadka K. S. (1) - funkcjonariusza Policji, który był na miejscu wypadku w dniu zdarzenia wynika, że powziął wątpliwości, gdy K. S. (2) przyznała się do kierowania samochodem marki A. odnośnie wiarygodności podanej przez nią informacji dlatego, że „ była tam bardzo wąska droga i trzeba było mieć duże doświadczenie, by wyprzedzać w takich warunkach”. Skoro doświadczony funkcjonariusz Policji obsługujący służbowo wiele zdarzeń drogowych poczynił takie spostrzeżenie, to przyjąć należy, iż oskarżony popełnił błąd w technice i taktyce jazdy decydując się na wyprzedzanie samochodu pokrzywdzonego z prędkością powyżej 90 km/h (minimalna 95 km/h) na tak trudnym odcinku drogi. Dodając do tego fakt, iż znajdował się w

stanie nietrzeźwości (1 ‰ – 1,10 ‰ alkoholu we krwi) bezsporne jest, że jego czynności psychomotoryczne były zmniejszone i dlatego zjechał na lewe pobocze swoim samochodem, co było skutkiem podjętego manewru wyprzedzania w stanie, jakim się znajdował. Za tego rodzaju wnioskiem przemawia dokumentacja fotograficzna dołączona na płycie CD. Początek śladu uwidoczniony na lewej krawędzi jezdni i pobocza wskazuje że koło samochodu oskarżonego toczyło się po trawie w odległości 925,7 m od (...). Ślad ten widoczny jest w odległości 978,0 m od (...). Następnie ślad ten widoczny jest na jezdni jako ślad zarzucania i widoczny jest na prawej krawędzi jezdni i pobocza w odległości 1018,0 m od (...). Tak więc M. T. przemieszczał się po poboczu drogi wyprzedzając samochód pokrzywdzonego i wyjechał na jezdnię, gdyż przed nim znajdowały się drzewa widoczne na

zdjęciach (nr 27 i 29). Wówczas jego samochód zaczęło zarzucać na jezdni i stracił nad nim panowanie, powodując w efekcie uderzenie w samochód prowadzony na swoim pasie ruchu przez pokrzywdzonego. Biegły sądowy S. S. w wydanej opinii ustnej na rozprawie przed sądem I instancji wskazał miejsce , w którym jego zdaniem doszło do pierwszego kontaktu kolizyjnego pojazdów i wyczerpująco uzasadnił swoje stanowisko. Biegły także podniósł, że nie ma żadnych zabezpieczonych śladów świadczących o tym, że przed pierwszym zabezpieczonym śladem zjazdu samochodu kierowanego przez oskarżonego na lewe pobocze, podejmował manewr hamowania, co świadczyłoby o tym, że pokrzywdzony mógł mu zajechać drogę swoim samochodem. Wbrew stanowisku obrońcy oskarżonego, że

biegły sądowy w wydanej opinii nie był w stanie podać przyczyny zjazdu samochodu kierowanego przez oskarżonego na lewe pobocze drogi, biegły w opinii ustnej stwierdził, że prawdopodobną przyczyną zjazdu samochodu A. na lewe pobocze był brak szerokości jezdni do wykonania manewru wyprzedzania.

Opinia pisemna i uzupełniająca ustna wydana przez biegłego sądowego S. S. jest rzetelna, jasna i w ocenie sądu okręgowego nie zachodziły przesłanki z art 201 kpk do dopuszczenia dowodu z kolejnej opinii innego biegłego sądowego ds. ruchu drogowego i rekonstrukcji wypadków drogowych (lub instytutu), stąd zarzut zawarty w punkcie 1a) apelacji obrońcy oskarżonego M. T. nie zasługiwał na uwzględnienie.

Zarzut zawarty w punkcie 1b) apelacji obrońcy oskarżonego zasługiwał na uwzględnienie, gdyż skoro sąd I

instancji zażądał
akt z toczącego
się postępowania o
przyznanie
odszkodowania M.
Z. (nr (...)) przez (...)
Towarzystwo (...).
S.A. z siedzibą w
S. w związku z
zaistniałym
wypadkiem
drogowym
spowodowanym
przez oskarżonego ,
to dokumenty te
powinny być
udostępnione
obrońcy M. T. w celu
zapoznania się z ich
treścią i ujawnione w
trybie procesowym.
Tymczasem w
związku z
trudnościami
technicznymi
związanymi z
brakiem możliwości
otwarcia
wskazanych plików
na płycie CD przez
obrońcę
oskarżonego i
zapoznania się z
treścią znajdujących
się w nich
dokumentów, sąd
I instancji nie
ujawnił w trybie
procesowym danych
znajdujących się na
nadesłanej płycie
CD. Sąd II instancji
umożliwił obrońcy
oskarżonego
zapoznanie się z
całością akt
szkodowych
znajdujących się
na płycie CD i
ujawnił je w trybie

<p>procesowym na rozprawie apelacyjnej. Z treści dokumentów znajdujących się na płycie CD nadesłanej przez (...) Towarzystwo (...). S.A. z siedzibą w S. wynika, że M. Z. uzyskał odszkodowanie w związku z zaistniałym wypadkiem drogowym. Brak jest natomiast informacji mogących mieć istotny wpływ na ustalenia sądu I instancji, co do przebiegu zaistniałego wypadku drogowego, a tym samym na treść zaskarżonego wyroku.</p>			
<p>Wniosek</p>			
<p>O zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego M. T. od dokonania przypisanego mu czynu , ewentualnie o przyjęcie, że dopuścił się czynu wypełniającego dyspozycje art. 178a§1 kk i wymierzenie odpowiednio niższej kary w dolnych granicach</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		

<p>ustawowego zagrożenia, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.</p>			
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>			
<p>Skoro zarzut zawarty w punkcie 1a) apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego M. T. nie zasługiwał na uwzględnienie , to brak było podstaw do zmiany zaskarżonego wyroku w sposób postulowany przez obrońcę oskarżonego. Uwzględnienie zarzutu z punktu 1b apelacji obrońcy oskarżonego i ujawnienie w trybie procesowym płyty CD zawierającej dane z akt z toczącego się postępowania o przyznanie odszkodowania M. Z. (nr (...)) przez (...) Towarzystwo (...). S.A. z siedzibą w S. w związku z zaistniałym wypadkiem</p>			

<p>drogowym i ocenia treści znajdujących się na płycie dokumentów, nie miała wpływu na treść zaskarżonego wyroku. Sąd okręgowy nie znalazł podstaw do uchylenia zaskarżonego wyroku z urzędu i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania sądowi I instancji.</p>				
<p>3.2.</p>	<p>Zarzut drugi apelacji obrońcy oskarżonego M. T. dotyczył błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę skarżonego wyroku, który miał wpływ na jego treść, polegający na ustaleniu, że oskarżony w dniu 2.06.2019 r. , na drodze G. - Z. gm. P. umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym w ten sposób, że jadąc jako kierujący samochodem osobowym m-ki A. (...) nr rej. (...) popełnił błędy w technice i taktyce jazdy polegające na tym, że podczas wyprzedzania kierującego samochodem m-</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		

	ki R. nr rej. (...), na skutek niedostosowania prędkości do warunków drogowych zjechał na lewe pobocze , następnie za jezdnię doprowadzając do zderzenia z samochodem m-ki R.,		
Zwięzłe o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny			
Zarzut drugi apelacji obrońcy oskarżonego M. T. nie zasługuje na uwzględnienie. Aktualne są rozważania sądu okręgowego zawarte w punkcie 3.1 uzasadnienia.			
Wniosek			
O zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego M. T. od dokonania przypisanego mu czynu , ewentualnie o przyjęcie, że dopuścił się czynu wypełniającego dyspozycję art. 178a§1 kk i wymierzenie odpowiednio niższej kary w dolnych	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny		

<p>granicach ustawowego zagrożenia.</p>				
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>				
<p>Skoro zarzut zawarty w punkcie drugim (2) apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego M. T. nie zasługiwał na uwzględnienie, to brak było podstaw do zmiany zaskarżonego wyroku w sposób postulowany przez obrońcę oskarżonego. Sąd okręgowy nie znalazł podstaw do uchylenia zaskarżonego wyroku z urzędu i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania sądowi I instancji.</p>				
<p>3.3.</p>	<p>Zarzut trzeci apelacji obrońcy oskarżonego M. T. dotyczył obrazy przepisów postępowania , która miała istotny wpływ na treść skarżonego wyroku tj art. 170§1 pkt 5 kpk poprzez jego niewłaściwe zastosowanie odnośnie wniosku</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		

	<p>obrony o dopuszczenie dowodu z opinii innego biegłego ds. ruchu drogowego , a contrario art. 167 w zw. z art. 201 kpk poprzez ich niezastosowanie i oddalenie wniosku obrony o wezwanie biegłego na rozprawę , celem wydania ustnej opinii uzupełniającej,</p>			
<p>Zwiąże o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>				
<p>Zarzut trzeci (3) zawarty w apelacji obrońcy oskarżonego M. T. nie zasługuje na uwzględnienie. Powołany w przedmiotowej sprawie biegły sądowy z dziedziny mechaniki i techniki samochodowej, rekonstrukcji wypadków drogowych S. S. wydał opinię pisemną i ustną opinię uzupełniającą na rozprawie w dniu 17 czerwca 2021 roku. Biegły szczegółowo odniósł się do zebranego w sprawie materiału dowodowego. Aktualne są</p>				

rozważania sądu okręgowego zawarte w punkcie 3.1 uzasadnienia.			
Wniosek			
O dopuszczenie przez sąd II instancji dowodu z opinii biegłego ds. ruchu drogowego lub instytutu naukowo-badawczego w celu wydania w ramach rekonstrukcji sytuacji drogowej oraz analizy czasoprzestrzennej opinii dotyczącej tempore criminis przyczyn i przebiegu wypadku, w którym uczestniczył oskarżony.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny		
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.			
Sąd okręgowy nie uwzględnił wniosku obrońcy oskarżonego (oraz oskarżonego) o dopuszczenie dowodu z opinii pisemnej innego biegłego sądowego lub instytutu na okoliczność rekonstrukcji przebiegu zaistniałego wypadku			

drogowego, gdyż nie zachodziły przesłanki z art. 201 kpk uzasadniające uwzględnienie tego wniosku. Zdaniem sądu okręgowego jeżeli dowód z opinii jest przekonujący i zrozumiały dla sądu I instancji, który stanowisko w tym zakresie uzasadnił obiektywnie i trafnie, to fakt, że dowód ten nie jest przekonujący dla obrońcy oskarżonego, nie może stwarzać podstawy do ponownego powoływania biegłego lub zasięgnięcia opinii nowego biegłego (lub instytutu). Sąd okręgowy podzielił stanowisko sądu I instancji, że opinia pisemna i ustna wydana przez biegłego sądowego S. S. jest kompletna, nie jest wewnętrznie sprzeczna i w sposób szczegółowy odnosi się do ujawnionego w toku przewodu sądowego materiału dowodowego dotyczącego przebiegu zaistniałego wypadku drogowego.

3.4.

Zarzut czwarty (4) apelacji obrońcy

zasadny

	oskarżonego M. T. dotyczył błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę skarżonego wyroku , który miał wpływ na jego treść , polegający na ustaleniu, że oskarżony tempore criminis znajdował się w stanie nietrzeźwości	# częściowo zasadny # niezasadny		
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny				
Sąd II instancji dopuścił dowód z opinii pisemnej wydanej przez biegłą sądową z zakresu Toksykologii i Chemii Sądowej dr n. chem. M. S.. Sporządzona przez biegłą sądową opina pisemna nr nr (...) jest kompletna, profesjonalna i jednoznacznie potwierdza, iż oskarżony w chwili zaistnienia wypadku drogowego z jego udziałem był nietrzeźwy i jego stężenie alkoholu we krwi wynosiło 1 ‰ -1,10 ‰				
Wniosek				

<p>O dopuszczenie dowodu z opinii uzupełniającej ustnej biegłego lekarza sądowego (toksykologa).</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>			
<p>Obrońca oskarżonego cofnął przedmiotowy wniosek, uznając opinię pisemną wydaną przez biegłą sądową z zakresu Toksykologii i Chemii Sądowej dr n. chem. M. S. za profesjonalną i nie budzącą wątpliwości.</p>			
<p>3.5.</p>	<p>Oskarżony M. T. we wniesionej apelacji nie wskazał wprost zarzutów stawianych zaskarżonemu wyrokowi. Z treści apelacji oskarżonego wynika, że dotyczy ona błędu w ustaleniach faktycznych mających istotny wpływ na treść zaskarżonego wyroku, poprzez przyjęcie przez sąd I instancji, iż jest on sprawcą spowodowania zaistniałego</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	

	wypadku drogowego, gdy zdaniem apelanta może odpowiadać jedynie za kierowanie samochodem w dniu zdarzenia w stanie nietrzeźwości.			
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny				
Apelacja oskarżonego M. T. nie zasługuje na uwzględnienie. Aktualne są rozważania sądu okręgowego zawarte w punkcie 3.1 uzasadnienia.				
Wniosek				
O zmianę zaskarżonego wyroku i uznanie za winnego kierowania samochodem w dniu zdarzenia w stanie nietrzeźwości oraz wymierzenie za tak przypisany czyn łagodniejszej kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny			
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo				

zasadny albo niezasadny.		
Skoro apelacja wniesiona przez oskarżonego M. T. nie zasługiwała ma uwzględnienie, to brak było podstaw do zmiany zaskarżonego wyroku w kierunku postulowanym przez apelanta.		
4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU		
4.1.		
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności		
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO		
1.7. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji		
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy		

1.8. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji		
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany	
<p>Sąd okręgowy zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że:</p> <ul style="list-style-type: none"> - przyjął, iż w chwili czynu przypisanego w punkcie 1 oskarżony znajdował się w stanie nietrzeźwości wynoszącym około 1 ‰-1,10 ‰ alkoholu we krwi - za podstawę prawną rozstrzygnięcia zawartego w punkcie w 3 przyjął art. 42§3 kk w zw. z art. 42 §2 kk 		
Zwięźle o powodach zmiany		
Sąd okręgowy przyjął stan nietrzeźwości oskarżonego w chwili spowodowania wypadku drogowego wynikający z treści opinii pisemnej wydanej przez biegłą sądową z zakresu Toksykologii i		

<p>Chemii Sądowej dr n. chem. M. S..</p> <p>Przepis art. 42 § 3 kk powołany w podstawie prawnej rozstrzygnięcia zawartego w punkcie 3 zaskarżonego wyroku daje możliwość sądowi w wyjątkowym wypadku, uzasadnionym szczególnymi okolicznościami orzeczenie środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w innym wymiarze. W takim przypadku stosuje się zasady wynikające z treści art. 42 § 2 kk, dlatego sąd II instancji uzupełnił o ten przepis podstawę prawną tego rozstrzygnięcia.</p>			
<p>1.9. <i>Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</i></p>			
<p>1.1.7. <i>Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia</i></p>			
<p>5.3.1.1.1.</p>		<p># art. 439 k.p.k.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uchylenia</p>			

5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
1.1.8. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			
1.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku			
Punkt rozstrzygnięcia wyroku z	Przytoczyć okoliczności		

6. Koszty Procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
Punkt 3 wyroku sądu okręgowego..	O kosztach postępowania odwoławczego sąd okręgowy orzekł na podstawie art. 634 kpk. Sąd okręgowy na podstawie art. 8 i art 2 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 23 czerwca 19973 roku o opłatach w sprawach karnych (tj. Dz.U nr 49 z 1983 r., poz. 223 z późn.zm.) zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa 400 złotych opłaty za drugą instancję oraz kwotę 20 złotych z tytułu wydatków poniesionych przez Skarb Państwa za postępowanie odwoławcze.	
7. PODPIS		

1.11. Granice zaskarżenia		
Kolejny numer załącznika	1	
Podmiot wnoszący apelację	Oskarżony M. T.	

Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Skarżone jest rozstrzygnięcie uznające oskarżonego za winnego dokonania przypisanego mu czynu w zaskarżonym wyroku.	
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości	
# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej	

	orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.1.1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana

1.12. zaskarżenia	Granice	
Kolejny numer załącznika	2	
Podmiot apelację	wnoszący Obrońca oskarżonego M. T..	

Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Skarżone jest rozstrzygnięcie uznające oskarżonego M. T. za winnego spowodowania wypadku drogowego opisanego w przypisanym mu w punkcie 1 zaskarżonego wyroku czynie.	
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości	
# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo	

	błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
0.1.1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana